

det. Da kan det så være, jeg kommer til at tænke på den far, jeg
engang så tankeløst forlod. At jeg mindes ham - det skyldes jo dybest
15 set, at jeg selv hele tiden har været i hans tanker. Han har ikke glemt
sit barn. Så begynder rejsen hjem. Det gruer man for. Jeg har jo
skandaliseret mig selv. Jeg har voldt ham vanære og sorg. Og så
kommer jeg - og opdager, at han har stået og ventet! Jeg bliver mod-
taget med glæde. Der bliver jubel og fest hjemme hos Gud. Jeg får
20 lov til at bytte mine snavsede laser med den fornemste klædning.
Det er billedet på Kristi retfærdighed, som han vandt, og som stræk-
ker også til os, så den dækker og skjuler al vor skyld, ja, lader det
hele forsvinde for evigt.

Men så er der jo også den anden søn. Også han var fortabt, men på
25 en anden måde. Han havde altid været derhjemme, altid opført sig
pænt og gjort sin pligt. Men han havde en fejl, som kom frem, da
hans bror vendte tilbage: han havde aldrig elsket sin far og heller
ikke sin bror. Han havde set på sit eget bedste, på formuen, som
engang ventede og på det gode, han allerede nu kunne få - og som
30 han i øvrigt syntes var noget sparsomt tildelt. Det er billedet på
moralisten, som adlyder Gud for ikke at komme galt afsted, og som
godt ved med sig selv, at han bør regnes blandt dem, der er mere
værd i Guds øjne. Også det er en måde at være fortabt på - omend en
farligere måde, som er mere vanskelig at gøre god igen.

35 Begge sønner var lige meget elsket. Begge voldte de deres far sorg.
Men den ene gjorde ham også glad. Sådan er det med os mennesker.
Vi er alle syndere. Vi har alle voldt Gud sorg. Men vi kan gøre ham
og Himlens engle den store glæde at vende om, bekende og bede om
tilgivelse - og vi vil blive budt velkommen til den store glæde.

Gieritz: At leve med Kristus (1979), s. 47-48.

T19: P. G. Lindhardt

Lindhardt - se tekst 9. I nedenstående tekst kommenterer han Vingårdslignelsen, Matt, kap.20.

Er dit øje ondt, fordi jeg er god? Er det selve godheden, du ikke kan
tåle? Føler du dig nedværdiget, mindreværdig ved at møde den?
Kender du til, at netop kærligheden - tilgivelsen f.eks., for den er
også en del af kærligheden - kalder det onde frem i dig, så du lukker
5 dig til som en østers, for dette er ikke til at bære? Efter vort begreb er

- kærligheden noget fint og dyrt, som kræver sin løn, mere resigneret udtrykt: som bærer lønnen i sig selv, men at møde kærligheden slet og ret som en tilgivelse, man åbenbart trængte tit - det er til at blive ond af, for så vurderes man jo ikke efter fortjeneste. Når derfor evangeliet om Guds kærlighed forkyndes ret, så reageres der med ondskab, så rejses der et kors. Vi hører nu engang evangeliet, som dem vi er, så at sige med fagforeningsbogen og tariffen i hånden, og den skrappeste fagforening af alle er de udvalgte og retfærdiges. Og når man så virkelig hører evangeliet - så klart som i denne lignelse -
- 10 at Gud er god mod onde og utaknemlige, så bliver alle de udvalgte og retfærdige dybt krænket, for skal dette evangelium gælde hvem som helst - hvad er der så ved det? Det er til at blive ond af. Men just derfor siger lignelsen om de så ulige lønnede arbejdere, at Gud er de ondes og utaknemliges Gud, og det bliver han virkelig også nødt til at være; han har ikke andre at være Gud for...
- 15

- Vist tales der om løn, men du selv, hvad skulle *du* så lønnes for? Fordi du har været i arbejde, måske endda længe? Men var det ikke netop din lykke, at du havde et arbejde? Hvad var der blevet af dig, hvis du skulle have stået ledig på torvet og ventet på at blive sat igang. Du havde jo dit arbejde, som vel også var dit levebrød, og arbejdet er her et billede på livet. Havde du tænkt, at du skulle lønnes for det udmærkede liv, du har levet, så godt du dog kom fra det, så rigt du slog til overfor dets krav? Hvordan skulle du så lønnes, tør man spørge? I hvilken lønklasse? Hvis ikke selve dit liv var løn nok,
- 25 hvilken overarbejdstarif skulle så lægges til grund ved beregningen? Eller skulle du ligefrem have et ekstra kvalifikationstillæg?
- 30

- Men du skal ikke lønnes med andet end evangeliet om Gud, der er god mod et ondt, et selvoptaget og utaknemligt menneske, som tilmed kan være fyldt af nag over, at andre onde og utaknemlige får samme løn. Har Gud ikke lov at gøre med sit, hvad han vil? Har du andre muligheder end at tage, hvad du får og være glad til? Endnu engang: denne lignelse handler kun om Guds rige, om en husbonde, du aldrig får ret overfor. Her i verden kan du sådan mere eller mindre få, hvad du anser for din ret. Du kan ialtfald slide for det, og bliver afstanden for stor mellem det, du får, og det du synes, du havde fortjent, så kan du altid fylde hullet med fornærmelse og misundelse, og det kan du have megen fornøjelse af. Men gå du nu til dit arbejde, dit liv, dit kald, som de gamle sagde. Det ligger og venter på dig. ☹️
- 35
- 40

T20: Niels E. Rosendal

Rosendal (1939 -), teolog, aktiv i Kristelig Folkeparti, sognepræst.

- *Uden for vingården er verdenstorvet, hvor millioner og atter millioner af ledige står og forspilder deres liv, - og det på trods af, at vingårdens ejer gang på gang har været derude med sin opfordring, sit kald: Gå ind i min vingård!* - Han har ladet kirkeklokkerne ringe søndag efter
- 5 *søndag med ordene: Gå ind i min vingård!* - Han har grebet ind i de enkeltes liv, i glæde og i sorg, med ordene: *Gå ind i min vingård!* - *Men de blev derude, ledige hele deres liv!* - Det gik brædt med at diskutere kristendom derude på verdenstorvet, men de kom aldrig ind i vingården, - en eller anden undskyldning holdt dem borte!
- 10 "*Adam, hvor er du?*" - det spørgsmål blev engang stillet i Edens Have - Når det bliver aften i vingården skal det samme spørgsmål lyde igen: *Adam, menneske, hvor er du?* - *Hvor er du*, hvis det for dig endnu er livets tidlige morgen og du går som *barn* i dit hjem? Ingen er for ung til at være arbejder i vingården! - *Hvor er du*, for hvem det
- 15 endnu er den tredje time på dagen, du som er *ung*? De gængse meninger på torvet går jo ud på, at man skal "more sig" mens man er ung og blot nyde sit liv, ansvarsløst og kærlighedsløst! På tværs af gængse, kurante meninger på torvet lyder dog det kaldende spørgsmål: *Hvor er du?* - *Hvor er du*, for hvem det er den sjette eller niende
- 20 time, du som er *voksen*? Har du travlt med at tjene penge og tænke på din karriere; strejfer tanken om vingårdsarbejdet dig blot i få og små ledige stunder, hvor du "har tid"? - *Hvor er du*, for hvem det er blevet den ellefte time, du som er blevet *gammel*? Står du ude på torvet og klager over, at dine kræfter svinder og dine sanser sløves, så
- 25 du - som du siger - "ikke længere kan gøre fyldest i verden"? Ingen er for gammel til at være arbejder i vingården: Et par gamle, forslidte

hænder kan foldes i bøn, og bønnens tjeneste er ingenlunde den ringeste i vingården!

- Lad det ikke blive *for sent* for nogen af os - barn, ung, voksen eller
30 gammel! Ingen af os ved, hvilken time på vores livsdag vi nu i dag befinder os i! Ingen af os kan slå sig til ro med, at det for os endnu er tidligt på dagen og der er lang til aften, - så vi når det nok "det med Gud"! - Ingen kender dagen, før solen går ned, - ofte skete det, at barnet, der leged' ved morgensol rød, ved aften lå på lejet så stille og
35 død, - ofte skete det at unge, som troede sig at være på den tredje time af dagen, i virkeligheden befandt sig i den ellefte!

Engang bliver det aften i vingården, og hver af os bliver spurgt: Adam, *hvor var du*, - hvor valgte du at slå dig ned, på torvet eller i vingården?

- 40 Hvad vil du da svare?

Rosendal: Jeg er vejen, sandheden og livet (1976).

Fra: 'Den kristne religion'
Jens Forman
Forlaget Musagetes 1992